

J. E. Bogomil:

Kakor ti meni — takó jaz tebi!

Ti seme, ti! Ti seme, ti, cigansko!«

Tako so kregali pošteni ljudje takele ljudi, kakor je Murnikov Ivan, navihanec prve vrste. Pa kako se je znal potajiti! Nič kakor sama živa nedolžnost ga je bila.

Oni dan je privezal precej tanko žico od enega debla do drugega. Marsikomu je posnela tista zapreka klobuk raz glavo. Ivan je pa čepel gori na hlevu in se je smejal, da je vse pokalo v njem. Ljudje so se Murniku pritožili, in kazen je pretrpel — Murnikov pastir.

»Ivan, Ivan! Ti jo boš enkrat izkupil!« so ga svarili oče. A zastonj, Ivanova navihanost je šla že v klasje.

Na Nagličevi njivi so sadili krompir. Murko, ki je spremil domače na njivo, je pa mirno ležal tam pri zidu v hladni senci Murnikove tepke.

Ivan se je izprehajal po vrtu. Spleza brž na tepko, če bi bilo ondi kakšno ptičje gnezdo? Gnezda ni našel, pač pa je zagledal, kako sladko spava ondi pod zidom Nagličev Murko, Jejdetá, kako lahko bi ga danes malo podražil! Kaj mu Murko

more! Kdaj je pa še pes splezal po zidu! On je pa uren kakor veverica. Ha, to bo prijetna zabava! Murko bo renčal, režal, lajal, cvilil in zaganjal se, Ivan se bo pa smejal gori na varnem, visoko na zidu.

Ivan poišče šibico in prične sovražnost brez vsake vojne napovedi. Murko se predrami, se razsrdi, ker mu nepoklican gost moti sladki dremež in še lepše sanje. Ravno je v snu požiral klobaso. Tako zadovoljno je cmakal z jezikom in včasih se je še slastno obliznil. Kdo bi ne bil hud, če se mora prebuditi iz tako prijetnih sanj!

Murko zareži in pokaže svoje ostre bele zobe. Gori na zidu se pa Ivan zadovoljno zareglja in od veselja tudi kaže svoje enako bele zobe. Hej, kako rad bi Murko skočil vanj, pa se boji šibice. Šibica je huda reč za pse in za otroke.

Pa pride nesreča, ko se je najmanj nadejaš: Ivanu pade šibica iz rok. Hoče seči ponjo — a vidi, da ne bo nič. Umakne se.

Murko pa uvidi baš tedaj, da zna biti vendar kaj. Urno se zapraši. Za srajco in za hlače hkrati zgrabi umikajočega se sovražnika. Klobuk najprej odleti. Murko renči. Ivan ječi. Ena sama dolga klobasa od vrh zidu dol do tal in do klobuka. Doma bodo pa najbrže še druge klobase. Pa ne za Murka.

